

[Bunch.]

det sanitære meget højt, og vi holder paa, at der maa tages et betydeligt Hensyn til denne store By med Hensyn til at faa Kategori 2-Flæsk ind — det kan jo behandles nærmere i Udvalget —, for skal vi nøjes med Kategori 1 alene, saa antager jeg ganske vist ikke, at vi vil faa ligefrem Flæskened, men i alt Fald vil det blive meget kostbart at leve herinde; og det tror jeg ikke, at Loven skal medvirke til.

De Smaabemærkninger, der i øvrigt kunde gøres, finder jeg ikke Grund til at fremføre paa nærværende Tidspunkt, og jeg skal derfor opsætte dem til senere.

Jeppesen (Drusebjerg): Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige vor Tilslutning til det foreliggende Lovforslags Hovedprincip, nemlig dette, at der, for saa vidt Lovforslaget ophøjes til Lov, fremtidig her i Landet kun kan forhandles Kød og Kødvarer af virkelig sunde Kreaturer. Men Lovforslaget tager jo ikke helt ud Konsekvensen af dette Hovedprincip. Selv om dette Forslag ophøjes til Lov, vil der vedblivende kunne findes Kommuner her i Landet, som slet ikke iværksætter nogen Kontrol, og det er efter min Mening forkert. Jeg ser saaledes paa Sagen, at man først naar det, som er Lovforslagets virkelige Hensigt, i det Øjeblik man gennemfører en fuldstændig obligatorisk Kødkontrol med et Mindestemaal af Krav i Retning af, hvorledes denne Kontrol skal føres ud i Livet. Jeg vil mene, at Formen under Nr. II i Lovforslagets § 2 fuldt ud yder dette Mindestemaal i Retning af gennemført Kontrol, saaledes at der derved, saa vidt menneskelig Evne rækker, virkelig er Garanti for, at det er sunde Kødvarer, der bliver udbudt til Salg her i Landet.

Jeg kan ikke give den ærede socialdemokratiske Ordfører (H. P. Jensen) Ret i den Opfattelse; at den under Punkt II nævnte Form er ringere end den, der er nævnt under Punkt I. Det er i Virkeligheden ganske samme Form for Kontrol, disse to Punkter indeholder; der er kun den Forskel, at i det ene Tilfælde er det offentlige Slagtehus i Byerne, og i det andet Tilfælde er det et privat Slagtehus; men Kontrollen er ganske den samme i begge Tilfælde. Det er den samme Dyrlægekontrol, der udføres, og man forlanger, som det er udtrykt her i Lovforslaget, at Dyrene skal synes baade før og efter Slagtningen, ganske paa samme Maade som nævnt under Punkt I. Forskellen er kun, at i det ene Tilfælde bliver Kontrollen udført i et privat

Slagtehus, i det andet Tilfælde i det offentlige Slagtehus, og jeg vil mene, at selv om Kontrollen gennemføres, som nævnt i Punkt II, i et privat Slagtehus, kan den være fuldt ud lige saa god og lige saa betryggende, som hvis den foregaar i et offentligt Slagtehus i en Købstad. Man maa heller ikke glemme, at det vil betyde en Fordyrelse for visse næringsdrivende her i Landet, hvis man om ikke paabyder det, saa dog gennem Lovbestemmelser tvinger dem til at søge ind til Byerne og foretage deres Slagtning der. Jeg tænker her paa Landslagterne. Selv om der ikke er mange af dem, er de jo dog ogsaa næringsdrivende Borgere, som kan forlange de samme Hensyn som andre Borgere. Naar de nu har en lang Vej, som oftest maaske 2—3 Mil, til den Købstad, hvor der ligger et offentligt Slagtehus, vil det for dem komme til at betyde en Fordyrelse og en Gene, uden at de i Virkeligheden opnaar noget i Retning af at kunne tilbyde en bedre Vare til deres Kunder. Det forekommer mig, at det er fuldkommen berettiget fra deres Synspunkt at hævde som deres Mening, hvad der sikkert ogsaa falder sammen med mange af deres Kunders, at Varen kan være lige god, selv om Kontrollen er foretaget i et privat Slagtehus.

Dertil kommer endnu et Forhold. Hvis vi ser paa, hvorledes det arter sig med den Udgift, som henholdsvis Punkt I- og Punkt II-Kontrollen paafører Slagterne og derigennem Forbrugerne, viser det sig efter Eksempler, som jeg har faaet fra et Par Kommuner, at Kontrollen efter Punkt I er meget dyrere, end hvor den er foretaget efter Punkt II. Jeg skal i denne Forbindelse oplyse, at det er fra Odense offentlige Slagtehus, jeg har faaet disse Eksempler, for saa vidt angaar det offentlige Slagtehus, her er Tale om. Det koster 9 Kr. 90 Ø. at faa synet og slagtet en Hest paa offentligt Slagtehus, medens det i privat Slagtehus med samme Kontrol koster 4 Kr. En Ko koster det ligeledes 9 Kr. 90 Ø. at faa slagtet paa offentligt Slagtehus, medens det koster 3 Kr. 50 Ø. paa privat Slagtehus. For en Fedekalv er Betalingen henholdsvis 3 Kr. 85 Ø. og 2 Kr. 50 Ø., for en Gris henholdsvis 4 Kr. 40 Ø. og 2 Kr. 25 Ø., for en Spædekcalv henholdsvis 1 Kr. 65 Ø. og 1 Kr., og for Faar og Lam er Betalingen 2 Kr. 20 Ø. paa Odense offentlige Slagtehus og 1 Kr. i privat Slagtehus. Disse Eksempler viser altsaa, at Kontrol iværksat efter Punkt I er betydelig dyrere end efter Punkt II, uden at den efter min Formening giver andet og mere eller bedre end Kontrollen efter Punkt II.